

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 2 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia w przedmiocie żądania odszkodowawczego
 - w tym względzie podniesiono dokonanie nienależytej interpretacji okoliczności faktycznych oraz dokonanie nieracjonalnej interpretacji i nieracjonalne zastosowanie przepisów prawa dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej instytucji UE a także pojęcia obowiązku uzasadnienia spoczywającego na wszystkich instytucjach UE, w tym sądach Unii Europejskiej i pojęcia bezprawnego zachowania instytucji UE.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem rozstrzygnięcia sądu rozpatrującego sprawę w pierwszej instancji w przedmiocie kosztów postępowania
 - w tym względzie podniesiono w szczególności, że obciążenie strony procesowej kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej na podstawie art. 94 regulaminu postępowania może nastąpić wyłącznie w oparciu o okoliczności bezpośrednio związane z daną sprawą a nie o domniemane zachowanie tejże strony w innych sprawach.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Portovesme przeciwko Komisji

(Sprawa T-291/11)

(2011/C 232/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Portovesme Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati i A. Vinci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie na podstawie art. 267 TFUE niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) i C 13/2006 (ex NN N587/2005) przyznanej przez Włochy między innymi na rzecz skarżącej i w konsekwencji stwierdzenie jej nieważności w całości lub w części, która zostanie uznana za uzasadnioną;
- 2) tytułem ewentualnym i jedynie przy założeniu, że żądanie wskazane w pkt 1) nie zostanie uwzględnione — stwierdzenie i orzeczenie, iż decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie przepisu nakazującego zwrot pomocy ze względu na niezgodność z ogólną zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- 3) obciążenie pozwanej całością kosztów oraz zastrzeżenie na rzecz skarżącej możliwości wniesienia odrębnej skargi odszkodowawczej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 11 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz art. 4, 7, 10 i 4 rozporządzenia 659/1999 (¹).

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja została wydana prawie sześć i pół roku po wszczęciu procedury formalnego dochodzenia.

- 2) Zarzut drugi dotyczący błędnego lub niepełnego odtworzenia właściwych ram i prawnych i będącego tego konsekwencją naruszenia obowiązku staranności i bezstronności

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja stwierdzająca niezgodność opiera się na odtworzeniu okoliczności faktycznych i prawnych zawierającej luki i błędy, czego konsekwencją jest naruszenie zasad staranności i bezstronności, według których powinna była działać Komisja.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący nieuzasadnionego odmiennego traktowania Portovesme i Alcoa Trasformazioni.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: w innej decyzji dotyczącej innej spółki Komisja uznała za zgodny z prawem ten sam system, który obecnie uważa za niezgodny ze wspólnym rynkiem w przypadku skarżącej, czego konsekwencją jest nieuzasadnione odmienne traktowanie dwóch spółek.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący istnienia pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: przynajmniej skarżącej preferencyjną taryfę państwo włoskie działało w celu usunięcia nieuzasadnionej niekorzystnej sytuacji oraz w celu zmniejszenia nadmiernych kosztów zużycia energii elektrycznej wynikających z niewystarczających połączeń sieci na obszarze wysp z siecią krajową. W konsekwencji nie były spełnione przesłanki korzyści gospodarczej i selektywnego charakteru środka. Ponadto interwencja Cassa Conguaglio [funduszu wyrównawczego dla sektora energetycznego] stanowiła jedynie ewentualność z uwagi na co omawianego środka nie można było zakwalifikować jako należącego do zasobów państwowych. Wreszcie ten sam środek nie mógł mieć żadnego wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi, ponieważ na rynku cynku nie istnieje wewnątrzspółnotowa wymiana handlowa.

- 5) Zarzut piąty dotyczący błędnych założeń leżących u podstaw zaskarżonej decyzji.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: decyzja opiera się na błędnym założeniu zgodnie z którym pomoc wywołała nierównowagę na rynku energii podczas gdy rynkiem, którego dotyczy system jest rynek produkcji metali ciężkich.

- 6) Zarzut szósty dotyczący zakwalifikowania jako nowa pomoc lub pomoc istniejąca

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: omawiana ulga powinna zostać zakwalifikowana jako pomoc istniejąca już uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem we wcześniejszej decyzji Komisji.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: Komisja nie wzięła pod uwagę, iż omawiany środek przyczynił się do zagwarantowania trwałego wzrostu zatrudnienia na obszarze, którego dotyczyła pomoc.

- 8) Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 2, 3, 5, 12 WE i niezastosowania zasad równości i proporcjonalności w działaniach instytucji wspólnotowych.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: w zaskarżonej decyzji niezgodnie z prawem odrzucono system pomocy zmierzający do usunięcia sytuacji poważnej dyskryminacji utrzymującej się pomiędzy z jednej strony włoskimi przedsiębiorstwami produkującymi metale ciężkie a z drugiej przedsiębiorstwami europejskimi.

- 9) Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia art. 174 TFUE i załącznika D i deklaracji nr 30 w sprawie regionów wyspiarskich.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: Komisja nie uwzględniła strukturalnego i rynkowego deficytu wynikającego z wyspiarskiego charakteru.

- 10) Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia postanowień proceduralnych (art. 107 ust. 3 lit. a), b) i c) TFUE) i błędnego zastosowania „wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r.» oraz niezastosowania «wytycznych 2007-2013”.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: Komisja nie zastosowała się do obowiązku należytego sprawdzenia zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem.

- 11) Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Argumenty podniesione na poparcie zarzutu: Komisja nie wzięła pod uwagę, że system, który rozciągnięto na skarżącą został już uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem we wcześniejszej decyzji oraz że w odniesieniu do tego systemu nie wyrażono żadnych wątpliwości w okresie piętnastu lat, jakie upłynęły od tej decyzji, w konsekwencji czego okoliczność ta ma znaczenie dla uzasadnionych oczekiwań skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2011 r. — European Dynamics Luxembourg i in. przeciwko OHIM

(Sprawa T-299/11)

(2011/C 232/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) i European Dynamics Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermizakis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM o wyborze strony skarżącej, w następstwie oferty złożonej w przetargu nr AO/021/10 na „usługi zewnętrzne na potrzeby zarządzania programem i projektem oraz doradztwa technicznego w dziedzinie technologii informatycznych (PMTC)”, jako trzeciego kontrahenta w kaskadowej kolejności udzielania zamówień, dostarczonej stronie skarżącej pismem z dnia 28 marca 2011, i wszystkich powiązanych z nią decyzji OHIM, w tym decyzji o przyznaniu zamówienia na wspomniane usługi pierwszemu i drugiemu kontrahentowi w kaskadowej kolejności udzielania zamówień;
- zasądzenie od OHIM na rzecz strony skarżącej odszkodowania za szkodę poniesioną w związku ze wspomnianym postępowaniem przetargowym w wysokości 6 500 000 EUR;
- dodatkowo zasądzenie od OHIM na rzecz strony skarżącej odszkodowania z tytułu utraconych korzyści i zadośćuczynienia za podważenie jej reputacji i wiarygodności w wysokości 6 500 000 EUR;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem, nawet w przypadku oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 100 ust. 2 rozporządzenia nr 1605/2002 (¹). Strona skarżąca podnosi w szczególności naruszenie obowiązku uzasadnienia przez odmowę przedstawienia stronie skarżącej podstaw podjęcia decyzji lub wyjaśnień i kwestionuje nieujawnienie właściwych informacji dotyczących oferentów, którzy wygrali przetarg.